

Животът на масона - измерение

Свободното зидарство е основано на три морални „стълба” - Братска обич, Взаимно упование и Доверие (на английски думата е „Truth”-“Вяра”, но смисъла на последващия текст отговаря повече за един по-свободен превод). Братската обич е златно правило. Взаимното упование олицетворява благотелността към човечеството като цяло, а Доверието е в честността и придържането към добродетелност в поведението.

В трите основни ритуала на първите три степени включения в братската верига научава тези морални ценности. И на тях той трябва да подчини живота си.

Животът не е игра, в която просто набираш точки. Животът не се измерва с броя на приятелите ти или как те приемат другите. Не се оразмерява по плановете ти за уикенд навън или да си останеш у дома. Не и с това, с кого се срещаш, с кой си се срещал или дали някога си се срещал с някого. Нито пък според хората, които си целунал. Не е мярка и известността на фамилията ти име, състоянието, което имаш, марката на колата ти или къде учиш, или работиш. Не е от значение дали си красив или грозен, етикетите на дрехите и обувките ти, или музиката, която предпочиташ. Просто животът не в това.

Животът се пресмята по кого обичаш и кого си наранил. По щастията или тъгата, която си причинил другиму. Мерило са задълженията, които си поел и загубеното доверие. Такова е и приятелството, което може да е култ или оръжие. Така е и с това, което казваш, правиш или искаш да кажеш, или сториш - дали то наранява или носи добро. Това са преценките ти и в какво, на кого и как те въздействат. Кого пренебрегваш - неволно или преднамерено. Това са ревността, страха, безразличието и отмъстителността, а също така любовта, уважението и омразата вътре в теб - как те покълват или ги оставяш безконтролно да избуйт.

Ти и само ти си този, който ще определи, как да повлияваш на другите и в този избор се състои животът. За да създадеш приятел е нужна деликатност. Да имаш приятел е дар. Задържането на приятел е с цената на непорочността, а да си приятел някому е чест и привилегия. И ако следваме този принцип братската верига няма да се заключава просто в храма, няма да е просто ритуална („защото така трябва”), а ще е искрена и всемирна.

Един епизод от живота на Питагор. Малко след бягството си от пленничеството при персийския владетел Камбиз II, беден и болен, в крайна нужда той бил приютен от по-заможен човек в дома му, докато се излекува. Когато Питагор оздравял, на сбогуване, тъй като нямал пари, нарисувал на портата на дома пентаграм, слънце и луна. Когато стопанинът попитал защо го прави, Питагор отвърнал, че рано или късно някой негов брат ще мине по тази улица, ще види знаците и ще се отбие да пита кой и защо ги е нарисувал. Тогава домакинят трябвало да каже колко е дългът на Питагор и дългът ще бъде платен. Стопанинът не повярвал, но така или иначе, бил решил да стори доброто не за пари. Но, след няколко седмици се случило точно така, както Питагор предрекъл: минал странник, видял знаците, разпитал собственика на дома и платил дълга до грош. И той също добавил знак на вратата - триъгълник с точка в центъра. А след две седмици минал втори странник, по-богат и знатен от първия, и той видял знаците, поразпитал и оставил на собственика значителна в неговите очи сума. Казал му, за нищо на света да не изтрива знаците и ако отново дойде странник в нужда, и каже, че е дете на вдовица - нека бъде приютен, нахранен и обгрижен до когато е необходимо. Когато собственика на къщата попитал смаян защо е всичко това и какво означава, странникът отговорил - ние оцеляваме през вековете, разчитайки винаги на Братска обич, Взаимно упование и Доверие. Това са нашите вечни закони!

Знаците показват, че тук са били приютени наши братя, че те са били в безопасност и че в този дом добрината, милосърдието и човеколюбието са на почит.

Ти си ял и си дал на гладния, пил си и си дал на жадния, а това те прави наш брат, нашата закрила и добра дума ще бдят над теб и когато ти изпаднеш в нужда, бъди убеден, че някой от нас ще ти се притече на помощ.

В основната си част животът на масона е в това да изпълни сърцата на другите, защото чрез службата си за другите, човек основно помага на себе си.

В П В А В!